

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

12. prosince 2019*

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CANNABIS STORE AMSTERDAM – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka, která je v rozporu s veřejným pořádkem – Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001“

Ve věci T-683/18,

Santa Conte, se sídlem v Neapoli (Itálie), zastoupená C. Demichelisem, E. Ortaglio a G. Iorio Fiorellim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému L. Rampinim, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. srpna 2018 (věc R 2181/2017-2), týkajícímu se přihlášky obrazového označení CANNABIS STORE AMSTERDAM k zápisu jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení V. Tomljenović, předsedkyně, A. Marcoulli a A. Kornezov (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 20. listopadu 2018,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 12. února 2019,

po jednání konaném dne 24. září 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 19. prosince 2016 podala žalobkyně, Santa Conte, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

- 3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 30, 32 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 30: „Pekárenské výrobky, cukrovinky, čokoláda a zákusky; soli, chuťové přísady, ochucovadla a koření; led, zmrzliny, mražené jogurty a sorbety; slané pečivo“;
 - třída 32: „Nealkoholické nápoje; pivo a pivovarnické výrobky; přípravky k výrobě nápojů“;
 - třída 43: „Poskytování jídla a nápojů“.
- 4 Rozhodnutím ze dne 7. září 2017 průzkumový referent přihlášku k zápisu zamítl na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001].
- 5 Dne 9. října 2017 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 66 až 68 nařízení 2017/1001.
- 6 Poté, co odvolací senát v odpovědi na vyjádření žalobkyně vysvětlil, že odvolací senáty mají možnost vznést absolutní důvod pro zamítnutí zápisu, který nebyl uplatněn v rozhodnutí průzkumového referenta, s výhradou dodržení práva na obhajobu, rozhodnutím ze dne 31. srpna 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání na základě čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001, když měl za to, že označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, je v rozporu s veřejným pořádkem.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 7 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- napadené rozhodnutí zrušil,
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v průběhu správního řízení.
- 8 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 9 Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 71 odst. 1 ve spojení s čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001 a druhý z porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 71 odst. 1 ve spojení s čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001

- 10 Podle žalobkyně z judikatury vyplývá, že podle ustanovení čl. 71 odst. 1 ve spojení s čl. 95 odst. 1 první větou nařízení 2017/1001 je v rámci řízení o zápisu ochranné známky Evropské unie EUIPO povinen uplatnit z moci úřední relevantní skutečnosti pro řízení, mezi něž patří posouzení významu označení, jehož zápis jako ochranná známka je požadován, a jeho chápání relevantní veřejností. Tato povinnost, která je vyjádřením povinnosti řádné péče vyplývající z předmětného ustanovení, byla přitom podle žalobkyně odvolacím senátem porušena.
- 11 EUIPO s argumenty žalobkyně nesouhlasí.
- 12 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 71 odst. 1 nařízení 2017/1001 po přezkoumání opodstatněnosti odvolání podaného proti rozhodnutí jednoho z oddělení uvedených v čl. 66 odst. 1 nařízení 2017/1001 odvolací senát „[m]ůže rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, nebo věc tomuto oddělení vrátit k dalšímu jednání“. Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001 stanoví, že v průběhu řízení zkoumá EUIPO skutečnosti z moci úřední.
- 13 Jak správně uvádí žalobkyně, z judikatury vyplývá zaprvé to, že význam označení, jehož zápis byl požadován, a jeho chápání veřejností Evropské unie nezbytně patří ke skutečnostem, které musí EUIPO uplatnit z moci úřední [rozsudek ze dne 25. září 2018, Medisana v. EUIPO (happy life), T-457/17, nezveřejněný, EU:T:2018:599, bod 11], a zadruhé to, že čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001 je vyjádřením povinnosti řádné péče, podle níž je příslušný orgán povinen pečlivě a nestranně přezkoumat veškeré skutkové a právní okolnosti relevantní v dané věci [viz rozsudek ze dne 25. ledna 2018, SilverTours v. EUIPO (billiger-mietwagen.de), T-866/16, nezveřejněný, EU:T:2018:32, bod 15 a citovaná judikatura]. Pokud jde za třetí o tvrzení žalobkyně, že odvolací senát nezohlednil obecně známé skutečnosti, je třeba zdůraznit, že žalobce má právo předložit Tribunálu dokumenty s cílem podložit nebo zpochybnit před Tribunálem správnost obecně známé skutečnosti [viz rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Gigabyte Technology v. OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, nezveřejněný, EU:T:2013:13, bod 22 a citovaná judikatura], a dále že obecně známými skutečnostmi jsou takové skutečnosti, které může znát každý nebo se kterými se lze seznámit ze všeobecně

přístupných zdrojů [viz rozsudek ze dne 10. února 2015, Boehringer Ingelheim International v. OHIM – Lehning entreprise (ANGIPAX), T-368/13, nezveřejněný, EU:T:2015:81, bod 89 a citovaná judikatura].

- 14 Argumenty žalobkyně je tedy třeba posoudit s ohledem na tyto zásady.
- 15 Zprv je podle žalobkyně posouzení odvolacího senátu, a zejména posouzení obsažené v bodě 29 napadeného rozhodnutí, stiženo vadou, jelikož odvolací senát měl za to, že označení, jehož zápis byl požadován, odkazuje na „symbol marihuanového listu“ a že uvedený symbol odkazuje na psychotropní látku. Je přitom obecně známo, že marihuana není rostlinou, ale psychoaktivní látkou získanou nikoli z konopných listů, ale z usušených květenství samičích rostlin konopí. Kromě toho účinná látka tetrahydrokanabinol (dále jen „THC“) je pouze jedním z přibližně 113 kanabinoidů, které se vyskytují v květenství samičích rostlin *Cannabis sativa*. EUIPO však nepřiznal žádný význam tomu, že psychotropní účinky plynoucí z THC jsou spojeny pouze s procentuálním množstvím této účinné látky v květenství *Cannabis sativa*, a nikoli s obsahem listů této rostliny, které jsou vyobrazeny v přihlášeném označení. Jedná se tedy o obecně známé skutečnosti, které odvolací senát nezohlednil, čímž porušil čl. 95 odst. 1 první větu a čl. 71 odst. 1 nařízení 2017/1001.
- 16 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že je pravda, že napadené rozhodnutí obsahuje v bodech 28 a 29 výraz „marihuanový list“. Tento výraz je nepřesný, jak připouští EUIPO ve vyjádření k žalobě, neboť marihuana není *stricto sensu* rostlinným druhem, a tudíž nemůže mít listy, ale ve skutečnosti označuje psychotropní látku extrahovanou z usušeného květenství samičích rostlin konopí.
- 17 Napadené rozhodnutí však musí být vykládáno jako celek. V tomto ohledu je nutno podotknout, že v jeho bodě 27 odvolací senát uvedl, že dotčené označení obsahuje „vyobrazení deseti konopných listů“ a že „zvláštní tvar tohoto listu se často používá jako mediální symbol marihuany, chápáné jako psychoaktivní látka, kterou lze získat z usušených květenství samičích rostlin konopí“. Kromě toho žalobkyně nezpochybňuje jako takové zjištění učiněné odvolacím senátem, podle kterého „zvláštní forma [konopného][listu] je často užívána jako mediální symbol marihuany“. S ohledem na podrobné a důsledné vysvětlení podané v bodě 27 napadeného rozhodnutí tedy nepřesnost zjištěná žalobkyní neznámá, že odvolací senát porušil povinnost zkoumat skutečnosti z moci úřední, a zejména význam označení, jehož zápis je požadován, takže uvedená nepřesnost nemůže mít vliv na legalitu uvedeného rozhodnutí.
- 18 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že v důsledku nezohlednění další obecně známé skutečnosti, a sice že pro určení, zda jsou výrobky obsahující konopí psychotropní či nikoli, je rozhodující obsah THC a že marihuana je extrahována z květenství konopí, a nikoli z listů, je odůvodnění podané odvolacím senátem podjaté.
- 19 Tato výtku však musí být odmítnuta jako skutkově nepodložená, neboť odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí skutečně uvedl, že se konopí stává nedovolenou látkou v mnoha zemích Unie teprve od určitého obsahu THC, a sice 0,2 %, a v bodě 23 tohoto rozhodnutí uvedl, že zmíněná látka pochází z květenství samičích rostlin konopí. Odvolací senát tedy jasně oddělil konopí s psychotropními účinky od konopí, které tyto účinky nemá, právě na základě obsahu THC. Jde-li tudíž zde o obecně známou skutečnost, odvolací senát ji výslovně identifikoval.
- 20 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že odvolací senát provedl posouzení zejména v bodech 29 a 30 napadeného rozhodnutí, které nelze považovat za nestranné, když zohlednil pouze vlastní chápání slovního prvku „cannabis“ a spojil jej jednak s chybným vnímáním znázornění listů vyobrazených v označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, jako listy rostliny, která neexistuje, a sice marihuany, a jednak se zeměpisným označením „Amsterdam“.

- 21 V tomto ohledu je nutno uvést – jak správně zdůrazňuje EUIPO ve vyjádření k žalobě – že určujícím kritériem pro posouzení rozporu označení s veřejným pořádkem je vnímání ochranné známky relevantní veřejností, které může vycházet z nepřesných definic z vědeckého nebo technického hlediska, což znamená, že důležité je konkrétní a současné vnímání označení, nezávisle na úplnosti informací, které má spotřebitel k dispozici. I když to neodpovídá, nebo odpovídá jen zčásti vědecké pravdě, skutečnost, že si relevantní veřejnost vyobrazení konopného listu spojuje s psychotropní látkou, odpovídá tomu, co musí v takovém případě zkoumat odvolací senát, a sice vnímání uvedené veřejnosti. To přesně učinil odvolací senát – jak připomněl EUIPO ve vyjádření k žalobě i na jednání – když zdůraznil, že „zvláštní tvar konopného listu je často používán jako mediální symbol marihuany“. Zcela zjevně se zde nejedná o vědecký poznatek, ale o vnímání relevantní veřejnosti, u které se uvedený list stal „mediálním symbolem“ marihuany. Tato analýza proto není nijak podjatá.
- 22 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že bod 29 napadeného rozhodnutí je stížen další vadou spočívající v absenci nestrannosti a pečlivosti. Slova „cannabis“, „konopí“, jakož i anglický výraz „hemp“ totiž bez rozdílu označují rostlinu konopí. Kromě toho další anglické výrazy, a sice „store“ a „amsterdam“, jsou přítomny ve slovním prvku označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, což vyjadřuje požadavek logické a idiomatické kontinuity a snahu o to, aby dotčenému označení byl přiznán co možná nejmezinárodníjší rozměr, jelikož angličtina je hlavním jazykem světového obchodu. Odvolací senát tak podle žalobkyně ani zdaleka neprovedl nestranné posouzení, když uvedl, že žalobkyně mohla pro označení dotčených výrobků a služeb použít jiný výraz než „cannabis“, a sice italské slovo „canapa“ (konopí) nebo anglické slovo „hemp“.
- 23 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze odvolacímu senátu vytýkat, že podal odůvodnění, které je podjaté. V tomto ohledu jsou její výhrady ke druhé větě bodu 29 napadeného rozhodnutí odsouzeny k neúspěchu. V této větě totiž odvolací senát tvrdil, že žalobkyně „mohla“ dotčené označení doplnit vhodnějšími slovními prvky pro zdůraznění vlastností potravin a nápojů, které neobsahují THC, jako jsou například slova „canapa“ nebo „hemp“, a že mohla vynechat odkaz na Amsterdam nebo mediální symbol marihuany. Nezávisle na otázce, zda slova „cannabis“, „konopí“ a „hemp“ jsou synonymy, jak patrně tvrdí žalobkyně, je nutno konstatovat, že toto tvrzení odvolacího senátu je pouze *obiter dictum*, a nemůže mít tedy za následek protiprávnost napadeného rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. března 2018, Recordati Orphan Drugs v. EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, nezveřejněný, EU:T:2018:126, bod 78]. Odvolací senát totiž neměl žádnou povinnost sdělit žalobkyni alternativy, které by případně mohly překonat výhrady vznesené vůči dotčenému označení. V každém případě z tohoto *obiter* nevyplývá žádná podjatost nebo absence pečlivosti odvolacího senátu, ačkoli žalobkyně tvrdí opak.
- 24 Konečně zapáté žalobkyně tvrdí, že výběr slova „amsterdam“ pouze odkazuje na původ konopí, které žalobkyně užívá, jakož i na styl a atmosféru tohoto nizozemského města, o kterém uvádí, že se jím inspiruje při poskytování vlastních restauračních služeb, zejména pak při vybavení svých prodejen. Tvrzení odvolacího senátu, že označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, vede spotřebitele k tomu, že si spojí výrobky a služby, které žalobkyně uvádí na trh a které jsou zcela legální, s látkami prodávanými v „coffee shopech“ v Amsterdamu, svědčí podle ní o podjatém a nesprávném posouzení významu uvedeného označení, zejména s ohledem na velký a stále rostoucí počet podniků vyrábějících potraviny a nápoje na bázi konopí a prodejen, v nichž se tyto výrobky a nápoje prodávají.
- 25 Žalobkyně však chybně vnímá absenci nestrannosti nebo pečlivosti v tvrzení odvolacího senátu, že relevantní veřejnost chápe slovo „amsterdam“ jako odkaz na město v Nizozemsku, které toleruje užívání drog a je známo svými „coffee shopy“ (body 27 až 29 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát naopak argumenty předložené žalobkyní pečlivě a nestranně posoudil. Pokud jde o skutečnost, že by slovo „amsterdam“ mohlo být též spojováno s jinými významy, jako jsou ty uváděné žalobkyní, stačí připomenout, že žalobkyně nepopírá, že město Amsterdam je známo svými „coffee shopy“, v nichž je dovoleno prodávat marihuanu a „space cakes“, a dále že podle judikatury musí být zápis označení

zamítnut, jestliže alespoň jeden z jeho potenciálních významů vyvolává existenci absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu [viz rozsudek ze dne 2. května 2018, Alpine Welten Die Bergführer v. EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer), T-428/17, EU:T:2018:240, bod 27 a citovaná judikatura].

- 26 Odvolací senát tudíž přijetím napadeného rozhodnutí neporušil čl. 71 odst. 1 ve spojení s čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001, takže první žalobní důvod je třeba zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001

- 27 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát pochybil při vymezení relevantní veřejnosti, což však relativizoval na jednání (viz bod 41 níže), jakož i při určení, jak uvedená veřejnost vnímá dotčené označení, a že označení, jehož zápis byl požadován, není v rozporu s veřejným pořádkem ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001.
- 28 EUIPO s těmito tvrzeními nesouhlasí.
- 29 Je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 se do rejstříku nezapíší ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy. Podle odstavce 2 uvedeného článku se odstavec 1 použije, i když důvody k zamítnutí zápisu existují jen v části Unie. Takovou část může případně tvořit jediný členský stát [viz rozsudek ze dne 20. září 2011, Couture Tech v. OHIM (Vyobrazení sovětského znaku), T-232/10, EU:T:2011:498, bod 22 a citovaná judikatura].
- 30 Z judikatury vyplývá, že obecným zájmem, na kterém je založen absolutní důvod pro zamítnutí zápisu stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001, je zabránit zápisu označení, která by narušovala veřejný pořádek nebo dobré mravy při jejich užívání na území Unie [rozsudky ze dne 20. září 2011, Vyobrazení sovětského znaku, T-232/10, EU:T:2011:498, bod 29, a ze dne 15. března 2018, La Mafia Franchises v. EUIPO – Italie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, bod 25].
- 31 Průzkum rozporu označení s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy musí být proveden s ohledem na to, jak toto označení při jeho užívání jako ochranné známky vnímá relevantní veřejnost nacházející se na území Unie nebo v její části [rozsudky ze dne 20. září 2011, Vyobrazení sovětského znaku, T-232/10, EU:T:2011:498, bod 50, a ze dne 9. března 2012, Cortés del Valle López v. OHIM (¡Que bueno ye! HIJOPUTA), T-417/10, nezveřejněný, EU:T:2012:120, bod 12].
- 32 Posouzení existence důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 nemůže být založeno na vnímání části relevantní veřejnosti, kterou nic nešokuje, ani ostatně na vnímání části veřejnosti, kterou lze snadno urazit, ale musí se provádět na základě kritérií rozumné osoby s průměrným prahem citlivosti a tolerance [rozsudky ze dne 9. března 2012, ¡Que bueno ye! HIJOPUTA, T-417/10, nezveřejněný, EU:T:2012:120, bod 21; ze dne 14. listopadu 2013, Etag Trade Mark Company v. OHIM (FICKEN LIQUORS), T-54/13, nezveřejněný, EU:T:2013:593, bod 21, a ze dne 11. října 2017, Osho Lotus Commune v. EUIPO – Osho International Foundation (OSHO), T-670/15, nezveřejněný, EU:T:2017:716, bod 103].
- 33 Kromě toho relevantní veřejnost nemůže být pro účely průzkumu důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 omezena na veřejnost, které jsou výrobky a služby, pro které je zápis požadován, přímo určeny. Je totiž třeba zohlednit skutečnost, že označení, kterých se tento důvod pro zamítnutí zápisu týká, budou šokovat nejen veřejnost, jíž jsou výrobky a služby označené tímto označením určeny, ale i další osoby, které se budou s tímto označením náhodně setkávat v každodenním životě, aniž se jich uvedené výrobky a služby týkají (rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, FICKEN LIQUORS, T-54/13, nezveřejněný, EU:T:2013:593, bod 22, a ze dne 11. října 2017, OSHO, T-670/15, nezveřejněný, EU:T:2017:716, bod 104).

- 34 Je rovněž třeba připomenout, že označení, která by mohla být vnímána jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům, nejsou tatáž ve všech členských státech, zejména z jazykových, historických, sociálních nebo kulturních důvodů (viz rozsudek ze dne 15. března 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, bod 28 a citovaná judikatura).
- 35 Z toho vyplývá, že pro uplatnění absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 je třeba přihlédnout jak k okolnostem společným všem členským státům Unie, tak ke zvláštním okolnostem jednotlivých členských států, které mohou ovlivnit vnímání relevantní veřejnosti nacházející se na území těchto států (rozsudky ze dne 20. září 2011, Vyobrazení sovětského znaku, T-232/10, EU:T:2011:498, bod 34, a ze dne 15. března 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, bod 29).
- 36 V projednávané věci obsahuje označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky Evropské unie a je vyobrazeno v bodě 2 výše, slovní prvek, který se skládá z výrazů „cannabis“, „store“ a „amsterdam“, a obrazový prvek, a sice tři řady stylizovaných zelených listů, odpovídajících běžnému vyobrazení konopného listu, na černém pozadí olemovaném dvěma neonově zelenými okraji nad a pod daným motivem. Tři výše uvedená slova se rovněž podílejí na obrazovém rozměru dotčeného označení tím, že jsou napsána velkými písmeny a slovo „cannabis“ je v něm vyobrazeno bílými písmeny, jež jsou mnohem větší než ostatní dvě slova, nad kterými vyčnívá uprostřed označení. S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že se odvolací senát nedopustil pochybení, když měl v bodě 20 napadeného rozhodnutí za to, že slovní prvek „cannabis“ je dominantní, a to jak vzhledem k prostoru, který zaujímá, tak k jeho ústřednímu postavení v označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky. Toto ostatně není zpochybňováno.
- 37 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat obě části uplatněné žalobkyní v rámci druhého žalobního důvodu.

K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z pochybení, odvolacího senátu při vymezení relevantní veřejnosti a vnímání dotčeného označení touto veřejností

- 38 Žalobkyně tvrdí, že dotčené označení je tvořeno anglickým výrazem, který bude ve všech členských státech Unie a relevantní veřejností, která zná anglický jazyk a rozumí mu, vnímán jako odkazující na název znamenající „obchod s konopím (pocházejícím z) Amsterdamu“. Výraz „cannabis“ přitom neodkazuje na žádnou nedovolenou omamnou látku, ale je pouhým označením konopí v běžné mluvě, a to jak v angličtině, tak v italštině. Odvolací senát rovněž nepřiznal náležitý význam dvěma dalším anglickým slovům „amsterdam“ a „store“.
- 39 Kromě toho odvolací senát podle žalobkyně nevycházel z kritérií rozumné osoby s normální citlivostí a tolerancí, která je běžně informovaná a přiměřeně pozorná a obezřetná. Posouzení vnímání označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, uvedenou veřejností je proto nesprávné a neodráží vývoj kulturního a sociálního pojetí konopí a jeho užívání k průmyslovým a legálním účelům v Unii, který je nyní doložen v unijních právních předpisech. Odvolací senát navíc neposoudil předmětné označení v kontextu jeho běžného užívání, a sice legálního prodeje nebo užívání potravin nebo nápojů na bázi konopí v prodejnách žalobkyně.
- 40 Zaprvé, pokud jde o pochybení, kterého se údajně dopustil odvolací senát při vymezení relevantní veřejnosti, a v důsledku toho chybné posouzení toho, jak uvedená veřejnost vnímá označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, je třeba uvést, že odvolací senát, který se sice ztotožnil s analýzou průzkumového referenta, podle které dotčené označení obsahuje anglická slova, přisoudil zvláštní význam dominantní přítomnosti slova „cannabis“, pocházejícího z latiny, které je ve velké míře používáno a chápáno v mnoha jiných jazycích Unie, než je angličtina, například v dánštině, němčině, španělštině, francouzštině, italštině, maďarštině, polštině, portugalštině, rumunštině a švédštině, takže tato okolnost, zesílená přítomností stylizovaných konopných listů, které tvoří

uvedené označení, umožňuje dovodit, že se relevantní veřejnost skládá nejen z anglicky hovořících spotřebitelů v Unii, kteří mohou rozumět významu slova „cannabis“ spojeného s tímto obrazovým prvkem.

- 41 Na otázku, zda žalobkyně v rámci první části druhého žalobního důvodu usilovala o vymezení relevantní veřejnosti jako výlučně anglicky hovořící veřejnosti, odpověděla žalobkyně na jednání záporně a připustila, že uvedená veřejnost musí být chápána širě. V tomto ohledu uvedla, že podle jejího názoru je třeba referenční veřejnost chápat jako veřejnost v celé Unii s dobrou znalostí angličtiny. V tomto ohledu je třeba s přihlédnutím ke všem vlastnostem označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, potvrdit posouzení provedené odvolacím senátem, jelikož uvedené označení obsahuje nejméně dvě slova, která mohou být srozumitelná i anglicky nehovořící veřejnosti, a sice – jak uvedl odvolací senát – slovo latinského původu „cannabis“, ale také slovo „amsterdam“ označující mezinárodně známé město v Nizozemsku, a že obrazový prvek vyskytující se v uvedeném označení může být – jak správně podotkl odvolací senát – uznán za mediální zobrazení marihuany.
- 42 Právě ve vztahu nejen k anglicky hovořící veřejnosti, ale obecně unijní veřejnosti, je třeba posoudit legalitu přezkumu rozporu označení, které je předmětem přihlášky k zápisu, s veřejným pořádkem provedeného odvolacím senátem, přičemž je třeba připomenout, že podle judikatury zmíněné v bodě 35 výše je třeba zohlednit jak okolnosti společné všem členským státům Unie, tak zvláštní okolnosti jednotlivých členských států, které mohou ovlivnit vnímání relevantní veřejnosti nacházející se na území těchto států.
- 43 Zadruhé je nutno poznamenat, že touto první částí se žalobkyně zaměřuje rovněž na složení relevantní veřejnosti a úroveň její pozornosti. Na otázku položenou k tomuto bodu na jednání žalobkyně upřesnila, že relevantní veřejností je převážně mladá veřejnost ve věku od 20 do 30 let, která je zcela jistě informována o všech dostupných poznatcích týkajících se konopí. Měla za to, že v rámci uvedené veřejnosti není namístě rozlišovat mezi veřejností nacházející se na území členských států, v nichž platí právní předpisy zakazující psychotropní látku získanou z konopí, a veřejností nacházející se na území členských států s méně striktním přístupem.
- 44 V tomto ohledu není zpochybňováno, že výrobky a služby uvedené v přihlášce ochranné známky jsou určeny spotřebitelům, takže relevantní veřejnost je tvořena širokou veřejností Unie. Je přitom jasné, že tato veřejnost nutně nedisponuje přesnými vědeckými či technickými znalostmi ohledně omamných látek obecně, a konkrétně omamné látky získané z konopí, i když se tato situace může lišit v závislosti na členských státech, na jejichž území se uvedená veřejnost nachází, a zvláště na diskuzích, které případně vedly k přijetí právních předpisů či právní úpravy, které dovolují nebo tolerují užívání výrobků s obsahem THC dostačujícím k vyvolání psychotropních účinků k terapeutickým nebo rekreačním účelům.
- 45 Dále vzhledem k tomu, že se přihláška ochranné známky podaná žalobkyní týká výrobků a služeb běžné spotřeby, které jsou určeny široké veřejnosti bez ohledu na věk, neexistuje žádný platný důvod pro omezení relevantní veřejnosti pouze na mladou veřejnost ve věku od 20 do 30 let, jak to navrhovala žalobkyně na jednání. Rovněž je třeba dodat, že jak to právem zdůraznil EUIPO, v konkrétním rámci čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 není relevantní veřejností pouze veřejnost, které jsou přímo určeny výrobky a služby, pro něž je zápis požadován, ale též veřejnost skládající se z dalších osob, které se budou s tímto označením náhodně setkávat v každodenním životě, aniž se jich uvedené výrobky a služby týkají (viz bod 33 výše), což vede k tomu, že i z tohoto důvodu je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně na jednání, že uvedenou veřejností je převážně mladá veřejnost skládající se z osob ve věku od 20 do 30 let.
- 46 Zatřetí, pokud jde o úroveň pozornosti relevantní veřejnosti, je třeba uvést, že je sice pravda, že napadené rozhodnutí neobsahuje v tomto směru výslovná upřesnění, přesto z něj vyplývá, že odvolací senát nezpochybnil vymezení provedené průzkumovým referentem, podle kterého pokud jde o takové výrobky běžné spotřeby, jako jsou výrobky uvedené v přihlášce ochranné známky, tyto výrobky jsou

určeny především průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému spotřebiteli (bod 3 napadeného rozhodnutí), což v podstatě *mutatis mutandis* odpovídá veřejnosti složené z rozumných osob s průměrným prahem citlivosti a tolerance, která musí být podle judikatury citované v bodě 32 výše zohledněna pro účely použití čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001. Vzhledem k dotčeným výrobkům a službám se tedy vymezení relevantní veřejnosti a úrovně její pozornosti, se kterým se odvolací senát ztotožnil, jeví jako bezchybné.

- 47 Začtvrté žalobkyně vytýká odvolacímu senátu rovněž to, že nezohlednil vývoj kulturního a sociálního pojetí konopí v Unii a jeho užívání k legálním účelům, takže chybně posoudil vnímání relevantní veřejnosti (bod 40 žaloby). V tomto ohledu uvádí dvě nařízení v oblasti zemědělství týkající se pěstování konopí, a sice nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1155 ze dne 15. února 2017, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014, pokud jde o kontrolní opatření týkající se pěstování konopí, některá ustanovení týkající se ekologických plateb, platby pro mladé zemědělce vykonávající kontrolu nad právní osobou, výpočet částky na jednotku v rámci dobrovolné podpory vázané na produkci, části platebních nároků a některé požadavky na oznamování týkající se režimu jednotné platby na plochu a dobrovolné podpory vázané na produkci, a kterým se mění příloha X nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. 2017, L 167, s. 1), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608).
- 48 V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že je zřejmé pravda, že v současnosti probíhají mnohé úvahy jak o použití výrobků z konopí, jejichž obsah THC je nečiní omamnými látkami, tak o jejich použití k terapeutickým nebo dokonce rekreačním účelům v případě, že omamnými látkami jsou. V tomto ohledu se totiž právní předpisy několika členských států jako takové již vyvinuly nebo se právě vyvíjí.
- 49 Nic to však nemění na tom – jak relevantně uvedl odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí – že „v mnoha zemích Evropské unie (jako demonstrativní příklady lze uvést Bulharsko, Finsko, Francii, Maďarsko, Irsko, Polsko, Slovensko, Švédsko a Spojené království)“ jsou výrobky z konopí, které vykazují obsah THC vyšší než 0,2 %, považovány za nedovolené omamné látky.
- 50 Unijní právo neupravuje používání výrobků z konopí, pokud jsou omamnými látkami. Článek 168 odst. 1 třetí pododstavec SFEU totiž stanoví, že Unie doplňuje činnost členských států ke snižování škodlivých účinků drog na zdraví, včetně informačních a prevenčních opatření. Pokud jde o nařízení č. 1307/2013, ve svém čl. 32 odst. 6 uvádí, že plochy využívané k produkci konopí je možné považovat za způsobilé hektary pouze tehdy, pokud obsah THC v použitých odrůdách nepřesahuje 0,2 %. Nařízením v přenesené pravomoci 2017/1155 Komise přijala právní úpravu umožňující provedení tohoto ustanovení.
- 51 Z toho vyplývá, že v současné době se neprojevuje žádná všeobecně uznávaná ani převažující tendence v Unii, pokud jde o legalitu užívání nebo spotřeby výrobků z konopí s obsahem THC vyšším než 0,2 %.
- 52 Za těchto okolností je třeba v projednávané věci konstatovat, že odvolací senát zohlednil vývoj popsany v bodech 47 a 48 výše jak na legislativní, tak na společenské úrovni, přičemž zdůraznil uznané možnosti legálního užívání konopí, přesto podléhající obzvláště přísným podmínkám, a připomněl unijní předpisový rámec upravující danou oblast (bod 11, šestá a desátá odrážka, a bod 25 napadeného rozhodnutí). Kromě toho odvolací senát rovněž správně zohlednil skutečnost, že právní předpisy mnoha členských států kvalifikují spotřebu konopí jako nedovolenou, pokud výrobky, které z něj jsou odvozeny, obsahují THC v množství vyšším než 0,2 %. Označení, která by mohla být vnímána jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům, totiž nejsou tatáž ve všech členských státech, zejména z jazykových, historických, sociálních nebo kulturních důvodů (viz rozsudek ze dne 15. března 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, bod 28 a citovaná judikatura). Odvolací senát tedy v souladu s judikaturou zmínil právní předpisy těchto členských států,

neboť v kontextu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 jsou tyto faktory zohledněny nikoli pro svoji normativní hodnotu, ale jako skutkové indicie umožňující posoudit, jak relevantní veřejnost nacházející se v dotyčných členských státech vnímá dotčené označení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2011, Vyobrazení sovětského znaku, T-232/10, EU:T:2011:498, bod 37).

- 53 V poslední řadě zapáté je třeba uvést, že jak tvrdí EUIPO, otázka skutečného obsahu THC ve výrobcích uváděných na trh žalobkyní je irelevantní, neboť posouzení, které byl odvolací senát povinen v dané věci provést, musí být nezávislé na chování žalobkyně a zakládat se pouze na vnímání relevantní veřejnosti [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. dubna 2003, Durferrit v. OHIM – Kolene (NU-TRIDE), T-224/01, EU:T:2003:107, bod 76, a ze dne 13. září 2005, Sportwetten v. OHIM – Intertops Sportwetten (INTERTOPS), T-140/02, EU:T:2005:312, bod 28].
- 54 Konečně otázka, zda relevantní veřejnost vnímá dotčené označení jako odkazující na legální užívání konopí, jak tvrdí žalobkyně, nebo naopak jako odkaz na konopí jakožto nedovolenou omamnou látku, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, je předmětem druhé části druhého žalobního důvodu a bude posouzena níže.
- 55 Všechny tyto úvahy umožňují prokázat, že se odvolací senát nedopustil pochybení, která mu vytýká žalobkyně.
- 56 První část druhého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z toho, že označení, jehož zápis byl požadován, není v rozporu s veřejným pořádkem

- 57 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že označení, jehož zápis je požadován, neodkazuje na žádnou nedovolenou omamnou látku. I za předpokladu, že by tomu tak bylo, tato okolnost by nestačila k odůvodnění zamítnutí zápisu uvedeného označení jako ochranné známky Evropské unie. Pouhý odkaz na nedovolený výrobek nebo jeho přímé označení totiž nestačí k určení, že přihláška ochranné známky je v rozporu s veřejným pořádkem, neboť je navíc třeba, aby dotčené označení vedlo k podněcování, banalizaci nebo schválení užívání nebo spotřeby nedovolené omamné látky. V projednávané věci přitom označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, neobsahuje podle žalobkyně žádné pojmenování a nemá žádný význam, které by v rámci jeho běžného užívání pro výrobky a služby, na které se tato přihláška vztahuje, podněcovaly, banalizovaly nebo schvalovaly užívání nedovolené omamné látky.
- 58 Zadruhé neopodstatněnost absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu, který vůči žalobkyni uplatnil odvolací senát, vyplývá rovněž jasně ze způsobů spotřeby na jedné straně výrobků a služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, a na druhé straně takových omamných látek, jako je marihuana, které se obvykle kouří. Žalobkyně se v tomto ohledu odvolává na rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 20. března 2009 ve věci 2665 C, jež se týká přihlášky označení COCAINE jako slovní ochranné známky pro výrobky obsažené ve třídách 3, 25 a 32, a zejména pro piva, ve kterém bylo zejména uvedeno, že způsob spotřeby dotčených výrobků je relevantní pro účely použití čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 a že pouhý nepříznivý účinek či negativní obraz, jež může vyplývat z vnímání ochranné známky, nejsou relevantní pro prokázání jejího rozporu s veřejným pořádkem.
- 59 EUIPO s těmito argumenty nesouhlasí.
- 60 Zaprvé je třeba přezkoumat, zda odvolací senát právem dospěl k závěru, že označení, jehož zápis byl požadován, je jako celek vnímáno relevantní veřejností jako odkazující na nedovolenou omamnou látku.

- 61 V tomto ohledu odvolací senát v bodě 23 napadeného rozhodnutí připomněl, že podle judikatury Tribunálu [rozsudek ze dne 19. listopadu 2009, *Torresan v. OHIM – Klosterbrauerei Weissenohe (CANNABIS)*, T-234/06, EU:T:2009:448, bod 19], má výraz „cannabis“ tři možné významy. Zaprvé výraz „cannabis“ odkazuje na textilní rostlinu, u níž je společná organizace trhu upravena v rámci Unie a její produkce podléhá velmi přísným právním předpisům, pokud jde o obsah THC, který nesmí překročit prahovou hodnotu 0,2 %. Zadruhé výraz „cannabis“ odkazuje na omamnou látku zakázanou v mnoha členských státech, v dnešní době ve většině z nich. Zatřetí označuje látku, o jejímž případném terapeutickém využití se v současnosti diskutuje.
- 62 Odvolací senát z toho v bodě 24 napadeného rozhodnutí vyvodil, že v souladu s názorem žalobkyně nesmí být tento výraz automaticky chápán tak, že odkazuje na omamnou látku, ledaže existují „jiné indicie“ v tomto směru. Odvolací senát tak plně uznal skutečnost, že nedovolená látka odpovídá pouze jednomu z významů výrazu „cannabis“, a žalobkyně tak nemůže důvodně tvrdit, že v tomto ohledu nezohlednil „obecně známou skutečnost“, že THC, tedy psychoaktivní látka, je pouze jedním z kanabinoidů přítomných v konopí, a skutečnost, že se tato látka stává nedovolenou až po překročení určité prahové hodnoty.
- 63 Pro podání odpovědi na první argument žalobkyně je tedy třeba určit, zda se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení tím, že měl za to, že existují „jiné indicie“, které prokazují, že by si relevantní veřejnost spojovala přihlášené označení s nedovolenou omamnou látkou, což žalobkyně popírá, a sice slova „amsterdam“ a „store“, jakož i stylizované vyobrazení konopných listů.
- 64 Odvolací senát měl právem za to, že je zejména třeba vymezit, jaké je vnímání relevantní veřejnosti s ohledem na všechny prvky tvořící označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky (body 26 a 27 napadeného rozhodnutí). Měl za to, že spojení přítomnosti stylizovaného vyobrazení konopného listu, který je mediálním symbolem marihuany, v dotčeném označení, se slovem „amsterdam“, které odkazuje na skutečnost, že se ve městě Amsterdam nacházejí mnohé prodejny omamné látky získané z konopí, a to z důvodu tolerování, za určitých podmínek, jejího uvádění na trh v Nizozemsku, činí velmi pravděpodobným, že si spotřebitel za okolností projednávané věci vykládá slovo „cannabis“ jako odkaz na omamnou látku nedovolenou v „mnoha zemích Evropské unie“ (viz bod 49 výše).
- 65 Tento výklad je třeba potvrdit, *a fortiori* s ohledem na skutečnost, že v označení, jež je předmětem přihlášky ochranné známky, je zmíněno slovo „store“, obvykle znamenající „obchod“ nebo „prodejna“, takže uvedené označení, jehož dominantním prvkem je výraz „cannabis“ (viz bod 36 výše), bude relevantní anglicky hovořící veřejností vnímáno jako znamenající „obchod s konopím v Amsterdamu“ a relevantní anglicky nehovořící veřejností jako „konopí v Amsterdamu“, což posíleno obrazem konopných listů, které jsou mediálním symbolem marihuany, představuje v obou případech jasný a jednoznačný odkaz na omamnou látku, která je zde prodávána. Uvedená veřejnost by tedy mohla očekávat, že výrobky a služby uváděné na trh žalobkyní odpovídají těm, které nabízí takovýto obchod.
- 66 Vysvětlení žalobkyně vycházející ze skutečnosti, že slovo „amsterdam“ označuje původ konopí, které používá při výrobě svých výrobků, a životní styl a atmosféru charakteristické pro město Amsterdam, tuto analýzu nevyvrací. Takové totiž nebude prvotní vnímání relevantní veřejnosti při setkání s výrazy „amsterdam“ a „cannabis“, spojenými s mediálním symbolem marihuany, když Nizozemsko, a konkrétně toto město, jsou známy tím, že přijaly právní úpravu, která za určitých podmínek toleruje užívání této omamné látky.
- 67 Přesvědčivější nejsou ani argumenty vycházející z toho, že stylizovaný motiv zobrazující konopný list je též užíván všemi průmyslovými odvětvími, zejména textilním a farmaceutickým odvětvím, která používají konopí. Odvolací senát totiž nezaložil svůj závěr na vnímání stylizovaného motivu zobrazujícího konopný list relevantní veřejností, vzatém samostatně, ale na spojení jednotlivých prvků

tvorících dotčené označení, které skutečně vede k závěru, připomenutému odvolacím senátem v bodě 29 napadeného rozhodnutí, že žalobkyně upozornila, i když neúmyslně, na pojem konopí jako omamná látka.

- 68 I když žalobkyně nicméně tvrdí, že výrobky a služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, nemají nic společného s provozovny v Amsterdamu typu „coffee shop“ (bod 31 žaloby) a že se způsoby spotřeby výrobků, které uvádí na trh, liší od způsobů spotřeby omamných látek, které se obvykle kouří (bod 53 žaloby), je třeba znovu připomenout, že ze společného výkladu jednotlivých pododstavců čl. 7 odst. 1 nařízení 2017/1001 vyplývá, že se tyto pododstavce týkají vnitřních vlastností označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky, a nikoliv okolností jednání přihlašovatele ochranné známky (rozsudky ze dne 9. dubna 2003, NU-TRIDE, T-224/01, EU:T:2003:107, bod 76; ze dne 13. září 2005, INTERTOPS, T-140/02, EU:T:2005:312, bod 28, a ze dne 15. března 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, bod 40). Každopádně není popíráno, že konopí může být jakožto omamná látka požíváno rovněž v nápojích nebo potravinách, např. v koláčcích, což odpovídá určitým výrobkům, na které se vztahuje přihláška ochranné známky.
- 69 Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát právem shledal, že relevantní veřejnost vnímá dotčené označení jako celek jako odkaz na omamnou látku zakázanou v mnoha členských státech.
- 70 Zadruhé je třeba zkoumat, zda označení, jehož zápis je požadován, je v rozporu s veřejným pořádkem ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 7 odst. 2 téhož nařízení, přičemž je třeba upřesnit, že odvolací senát uplatnil tento absolutní důvod pro zamítnutí zápisu.
- 71 V tomto ohledu je třeba podotknout, že nařízení 2017/1001 neobsahuje definici pojmu „veřejný pořádek“. Za těchto okolností a s ohledem na současný stav unijního práva popsany v bodě 50 výše, jakož i na znění čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení, podle kterého se odstavec 1 téhož článku použije, i když důvody k zamítnutí zápisu existují jen v části Unie, je třeba dospět k závěru, že unijní právo neukládá použití jednotné stupnice hodnot a uznává, že požadavky veřejného pořádku se mohou v jednotlivých zemích a v různých obdobích lišit, přičemž členské státy mohou v podstatě volně určit obsah těchto požadavků v souladu se svými vnitrostátními potřebami. Požadavky veřejného pořádku se sice nemohou týkat hospodářských zájmů ani pouhé prevence narušování společenského pořádku, jež představují všechna porušení práva, avšak mohou zahrnovat ochranu různých zájmů, které dotčený členský stát považuje za základní podle vlastního systému hodnot [obdobně viz stanovisko generálního advokáta H. Saugmandsgaarda Øe ve spojených věcech K. a H. (Právo pobytu a obvinění z válečných zločinů), C-331/16 a C-366/16, EU:C:2017:973, body 60 a 63 a citovaná judikatura].
- 72 Pokud jde konkrétně o výklad tohoto pojmu v rámci čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001, generální advokát M. Bobek v bodě 76 stanoviska ve věci Constantin Film Produktion v. EUIPO (C-240/18 P, EU:C:2019:553) zdůraznil, že veřejný pořádek je normativní představa hodnot a cílů definovaných příslušným veřejnoprávním orgánem, které je potřeba nyní i do budoucna, tj. prospektivně, respektovat. Veřejný pořádek tedy podle generálního advokáta M. Bobka vyjadřuje přání veřejnoprávního regulačního orgánu co do norem, které je potřeba ve společnosti dodržovat.
- 73 Vzhledem k výše uvedenému může žalobkyně důvodně tvrdit v podstatě to, že jakýkoliv rozpor se zákonem se nutně nerovná rozporu s veřejným pořádkem ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení. Je totiž ještě třeba, aby se tento rozpor dotýkal zájmu, který dotýčný členský stát nebo dotýčné členské státy považují za zásadní podle vlastních systémů hodnot.
- 74 V projednávané věci je třeba konstatovat, že v členských státech, kde jsou spotřeba a užívání omamné látky získané z konopí stále zakázány, je boj proti šíření této látky velmi citlivým tématem, které odpovídá cíli veřejného zdraví, jehož účelem je bojovat proti škodlivým účinkům takovéto látky. Cílem tohoto zákazu je tedy chránit zájem, který tyto členské státy považují za zásadní podle vlastních

systémů hodnot, takže režim použitelný na spotřebu a užívání uvedené látky spadá pod pojem „veřejný pořádek“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení.

- 75 Kromě toho je význam, který má ochrana tohoto základního zájmu, dále zdůrazněn článkem 83 SFEU, podle kterého je nedovolený obchod s drogami jednou z oblastí mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem, v nichž je předvídan zásah unijního normotvůrce, jakož i článkem 168 odst. 1 třetím pododstavcem SFEU, podle kterého Unie doplňuje činnost členských států ke snižování škodlivých účinků drog na zdraví, včetně informačních a prevenčních opatření.
- 76 Odvolací senát měl tedy při přezkumu rozporu dotčeného označení s veřejným pořádkem vzhledem ke všem spotřebitelům v Unii, kteří jsou schopni pochopit jeho význam, a vzhledem k tomu, že vnímání těchto spotřebitelů je nutné součástí kontextu uvedeného v bodech 74 a 75 výše, správně za to, že dotčené označení, které je relevantní veřejností vnímáno jako údaj o tom, že potraviny a nápoje uvedené žalobkyní v přihlášce ochranné známky, jakož i s nimi související služby obsahují omamné látky nedovolené v několika členských státech, je v rozporu s veřejným pořádkem ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 77 Žalobkyně nemůže tento závěr vyvrátit tvrzením, že odvolací senát neposoudil, zda navíc dotčené označení podněcovalo, banalizovalo nebo schvalovalo užívání nedovolené omamné látky. Skutečnost, že toto označení bude relevantní veřejností vnímáno jako údaj o tom, že potraviny a nápoje uvedené žalobkyní v přihlášce ochranné známky, jakož i s nimi související služby obsahují omamné látky nedovolené v několika členských státech, totiž postačuje k učinění závěru, že dotčené označení je v rozporu s veřejným pořádkem ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení, jak správně konstatoval odvolací senát, vzhledem k základnímu zájmu zdůrazněnému v bodech 74 a 75 výše. Každopádně platí, že jelikož jednou z funkcí ochranné známky je označovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [viz rozsudek ze dne 5. března 2003, Alcon v. OHIM – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, EU:T:2003:54, bod 48 a citovaná judikatura], uvedené označení, které bude chápáno způsobem popsáným výše, implicitně, avšak nutně podněcuje ke koupi takovýchto výrobků a služeb, nebo přinejmenším banalizuje jejich spotřebu.
- 78 Konečně žalobkyně nemůže tento závěr vyvrátit ani tvrzením o existenci ochranných známek Evropské unie obsahujících takové výrazy, jako jsou „cannabis“ nebo „kokain“.
- 79 V tomto ohledu odkazuje žalobkyně na rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 20. března 2009 týkající se přihlášky označení COCAINE k zápisu jako slovní ochranné známky (viz bod 58 výše) a na jednání též odkázala na svou přihlášku ochranné známky CANNABIS STORE AMSTERDAM ORIGINAL AMSTERDAM, ve vztahu k níž průzkumový referent nedávno vzal své výhrady zpět. Avšak z judikatury vyplývá, že odkazy na rozhodnutí vydaná EUIPO v prvním stupni nezavazují jeho odvolací senáty ani *a fortiori* unijní soudy [rozsudek ze dne 25. ledna 2018, Brunner v. EUIPO – CBM (H HOLY HAERL HAERL SHOE COUTURE), T-367/16, nezveřejněný, EU:T:2018:28, bod 103]. Konkrétně by omezení pravomoci odvolacího senátu požadavkem respektovat rozhodnutí prvoinstančních orgánů EUIPO bylo v rozporu s kontrolní funkcí odvolacího senátu, jak je vymezena v bodě 30 odůvodnění a v člácích 66 až 71 nařízení 2017/1001 [viz rozsudek ze dne 8. května 2019, Battelle Memorial Institute v. EUIPO (HEATCOAT), T-469/18, nezveřejněný, EU:T:2019:302, bod 52 a citovaná judikatura], takže se žalobkyně nemůže účelně odvolávat na uvedená rozhodnutí.
- 80 Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát neporušil čl. 7 odst. 1 písm. f) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001. Druhý žalobní důvod, a tedy i žalobu v plném rozsahu je proto třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 81 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Santě Conte se ukládá náhrada nákladů řízení.

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. prosince 2019.

Podpisy.